

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА

***Кулішова Н.С., студентка*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Будь-яке підприємство, особливо аграрної сфери, бажає отримати максимальний результат при мінімальних затратах. Дане співвідношення розкриває поняття економічної ефективності управління виробництва. Посадання засобів праці, предметів праці, робочої сили, фінансовий стан підприємства, певні організаційні, управлінські, технологічні та інші переваги та інші фактори зумовляють процес виробництва. Його ефективність на сьогодні є однією з головних характеристик господарської діяльності людини.

На світовому ринку зерно займає вагомую частку. Воно є найбільш досконалим та прогнозованим і забезпечує продовольчу безпеку країни. За 2011 рік урожай України склав 56,7 млн. тонн, у 2012 році він склав 46,2 млн. тонн. Експорт зерна в 2012/2013 МР склав 22,8 млн. тонн. Згідно розробленої, галузевої програми «Зерно України-2015» посівні площі зернових культур в Україні мають становити близько 16 млн. га, у тому числі озимої пшениці – не менше 6,8 млн. га, озимого ячменю – 1,2 млн. га, озимого жита – 0,3 млн. га, кукурудзи – 4,0 млн. га, ярого ячменю – 4,6 млн. га. Виробництво зерна на цих площах за середньої урожайності 43-45 ц/га становитиме у 2015 році близько 71 млн. тонн.

Розглянемо питання управління ефективністю виробництва зерна на прикладі ТОВ «Агрофірма імені Гагаріна». У 2012 році ТОВ «Агрофірма імені Гагаріна» спеціалізувалась на виробництві соняшнику в галузі рослинництва та молока в тваринництві.

Станом на 2012 рік площа сільськогосподарських угідь ТОВ «Агрофірма імені Гагаріна» склала 4719 га. Майже всі показники фінансового стану господарства за період 2010-2012 років збільшились. Зменшення відбулось лише по коефіцієнту маневреності власними коштами підприємства. Основним напрямом збільшення обсягів продукції землеробства є підвищення урожайності сільськогосподарських культур. Для цього господарства здійснюють комплекс заходів щодо підвищення родючості землі, впровадження інтенсивних технологій вирощування культур тощо.

* Науковий керівник – Зайка С.О., ст. викладач

Економічна ефективність виробництва зернових культур у ТОВ «Агрофірма імені Гагаріна» представлені на рис.

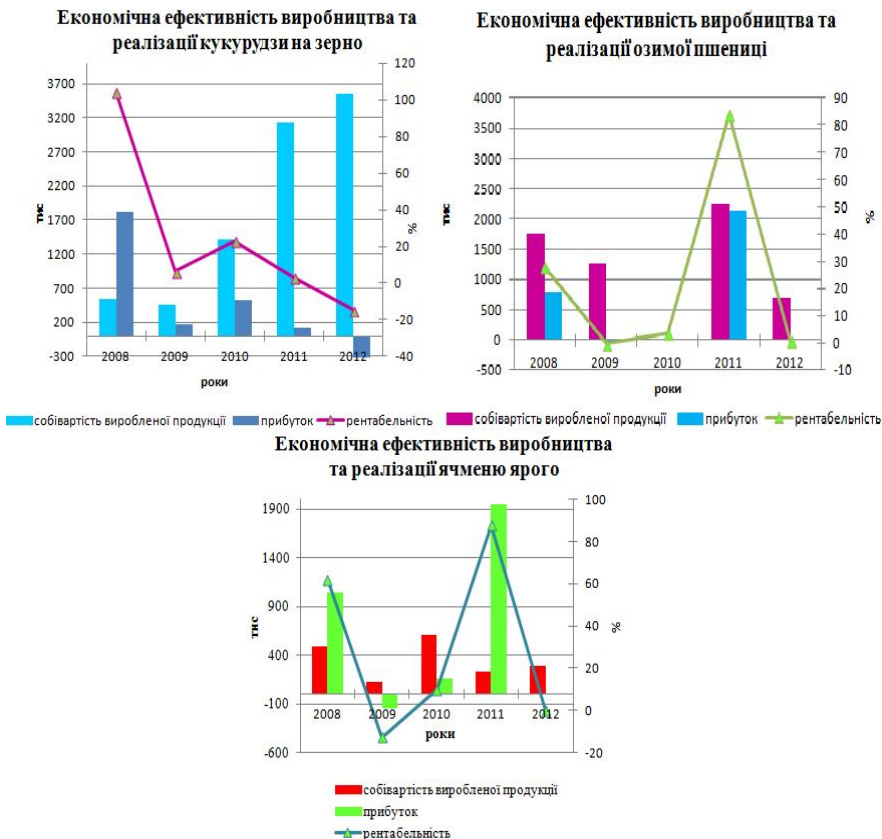

Рис. Економічна ефективність виробництва та реалізації зернових

Аналізуючи дані економічної ефективності виробництва та реалізації зернових культур, загалом, можна відмітити, що ситуація в ТОВ «Агрофірма імені Гагаріна» за 2008-2012 роки досить неоднорідна, але є всі передумови для перспективного розвитку.

Загалом необхідно підвищувати економічну ефективність сільського господарства. Розв'язання цього питання пов'язане з подальшою всебічною інтенсифікацією сільськогосподарського виробництва. Це забезпечить підвищення врожайності сільськогосподарських культур.

Серед заходів підвищення економічної ефективності виробництва зерна найважливішим є поліпшення використання землі на основі підвищення її родючості і зростання врожайності сільськогосподарських культур.

Проте для нарощування обсягів та поліпшення якості виробництва зернових необхідно:

1. Застосовувати науково-обґрунтовані норми добрив за фазами розвитку рослин.
2. Впроваджувати науково-обґрунтовану систему сівозмін.
3. Використовувати новітню техніку і технології.
4. Застосовувати якісний посадковий матеріал.
5. Залучати висококваліфікованих працівників.

Саме дотримання цих положень допоможе господарству зменшити затрати та отримати більший ефект від виробництва.

ПРОДОВОЛЬЧА ТА ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ

***Міненко С. І., Бальдер А. В., студентки*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Необхідність забезпечення продовольчої безпеки України вимагає підтримання відповідного рівня продовольчого самозабезпечення, що передбачає використання державної підтримки виробників сільськогосподарської продукції та вживання заходів контролю імпортованої продукції з метою захисту власних виробників від іноземної конкуренції. Задоволення потреб у продовольстві повинно здійснюватися відносно кожної конкретної людини у місцях її проживання. Причому основний тягар у формуванні продовольчої безпеки покладається саме на суб'єкти держави, які несуть безпосередньо відповідальність перед населенням. Найчастіше зустрічаються три точки зору визначення продовольчої безпеки:

1) переважно економісти країн з розвинутою ринковою економікою, використовують визначення продовольчої безпеки, в якому фігурує тільки споживання. На їхню думку, продовольча безпека – це забезпечення гарантованого доступу населення до продовольства в кількості, необхідній для активного здорового життя;

* Науковий керівник – Богданович О.А., ст. викладач